

"Eert Uw vader en Uw moeder ! Deel drie..."

De vrouw waarmee hij was hertrouwd was een clone van mijn moeder. Een dochter van een van mijn tantes. Een ijspegel en een verwend papa's kindje en een volle nicht van mij. Ze kon nog geen ei bakken en was te lui om een poot uit te steken in het huishouden en had het altijd koud. Pa was er dus lekker op vooruit gegaan en ik kan mij o.a. niet herinneren dat ik er ooit behoorlijk heb gegeten. Ook de koekjes bij de thee waren oud, slap en muf. Wij zijn niet zo met koekjes was dan het slappe excuus bij deze demonstratie van gebrek aan wat dan ook. Tegen het einde van mijn verplichte bezoeken, meestal tegen etenstijd, werd er altijd demonstratief op de klok gekeken en werd mij duidelijk gemaakt dat ik weg moest. Scheel van de honger en met een lege maag kon ik dan weer met die rot bus naar Den Haag waar ik thuis aangekomen ook vaak de hond in de pot vond. Een goede eetlust werd door het duo Pa en Eega gezien als een afwijking of het hebben van Lintwormen... De dochter die zij uiteindelijk toch nog hebben gekregen heb ik langere tijd als mijn zusje willen zien maar was dus in feite mijn achternichtje. Best een lief en vrolijk kind die maar al te blij was met een oudere broer. Ook een intelligente meid die aanvankelijk naar het Gymnasium zou gaan maar ook bij haar werd de kortsluiting gedurende haar jeugd zo groot dat ook daar niets van terecht is gekomen. Tot aan de dag van vandaag schittert zij met halfbakken projecten die keer op keer tot niets anders leiden dan frustraties. Maar wie ben ik om daar iets van te vinden daar ik zelf grootmeester in mislukte projecten ben. In de paardenwereld leek het aanvankelijk helemaal te gaan lukken maar ook daar werd ze achtervolgd door vermeende foute zaken die haar carrière in de weg zouden staan. Ook daar heb ik hetzelfde meegemaakt. Karma is a bitch ! Dat is zeker...

Wat moet Pa die zo homofoob was als de pest en altijd iets te mekkeren had over mijn uiterlijk, haar, kleding etc, geschokt zijn geweest toen bleek dat dochterlief uiteindelijk niets met mannen had. Toen hij bijna aan het einde van de rit aan Linda (mijn Lief van toen...) en aan mij vroeg waar de kleinkinderen bleven, heb ik hem hartelijk uitgelachen en hem verteld dat hij dat wel kon vergeten.

Terug naar de tijd dat ze definitief naar Nederland kwamen streken ze dus in Noordwijk neer. Een leuke beknopte Villa, tenminste dat is het nu ! In hun tijd niet meer dan een akelig kaal en sfeerloos huis met alleen een mooie opkamer voor als er belangrijk bezoek was en een open haard die nooit aanging want hout kost geld. Zelf bivakkeerden ze meestal boven in een kamer met twee stoelen en een kale bank en nog wat goedkope rommel waar ik dus ook zat gedurende die vele verplichte bezoeken op zaterdagmiddag en mijn vrienden en vriendinnetjes lekker op het strand zaten of in de Bowling op Scheveningen. Ook mocht ik een keer mee toen hij vrienden van vroeger ging bezoeken in het land. We zouden een heel weekend samen optrekken om elkaar een beetje beter te leren kennen. Toen wij in een provinciaals vertegenwoordigers Hotel aankwamen voor de nacht dook hij meteen de bar in waar hij aanpakte met een lokale lellebel. Ik werd naar onze kamer gestuurd en werd wakker van gestommel en een dranklucht waar je tegenaan kon leunen. De volgende dag bij de vrienden aangekomen moest ik in de auto blijven zitten. De kinderen van die vrienden merkte mij op en vroegen zich verbaast af waarom ik niet binnenkwam. Alsnog een reuze leuke middag gehad maar de (zoveelste) actie van Pa zou ik hem nooit vergeven...

Toen Noordwijk te vol werd en Pa ondanks dat hij lid was van Rotary zijn zin niet kreeg en in conflict kwam met de burgemeester en alles en iedereen is de familie verhuisd naar een boerderij in Brummen.

Een flop van jewelste met een lekkend dak, verborgen gebreken, vervelende burenen die met een tractor langs het huis raasde vanwege recht op overpad, een toen nog in aanbouw zijnde openbaar zwembad dat aan het grasland grensde en in de zomer als de wind verkeerd stond voor geluidsoverlast zorgde. Dus terug naar af maar dan een beetje erger.

Ook dachten ze paarden te kunnen fokken in een periode dat ik ook rijpaarden had. Daar komt heel wat voor kijken dat ze dus niet in huis hadden. Te weten: Kennis. Bloed. Zweet & Tranen. Wat een drama en mislukking met aan het eind van de rit een kudde fout gefokte paarden en een verwaarloosd kaalgevreten land waar nog geen Geit wilde grazen en de armoede vanaf straalde. Als ik al eens een suggestie durfde te uiten dan ging Pa over de rooie voelde zich aangevallen en briepte altijd of ik wel wist wat dat kostte...

Ik kwam uiteindelijk alleen nog maar sporadisch langs om te vertellen hoe goed het mij ging en hoeveel geld ik verdiende in de Reclame en waar hij de ballen van begreep. Daarbij nam ik vaak een opzichtige vriendin mee en het liefst steeds een andere. Pa zat dan te watertanden en zijn Eega werd steeds zuurder en dat was nu precies de bedoeling. Ook liet ik mijn dure Rolex en Alfa Romeo schitteren en stuurde gedurende de vakanties altijd grote briefkaarten van Skioorden en Tropische bestemmingen met maar een boodschap: Het is hier geweldig ! Toen mijn zusje achttien werd moest ik plotseling opdraven als de grote broer. Dan kon ze haar vriendinnen laten zien dat ze een grote broer had. Ik ben niet gegaan. Wel heel erg dronken geworden die dag. Ik kan goed begrijpen dat ze mij dat nooit vergeven heeft.

Maar door de jaren heen zag ik hem meer en meer aftakelen en kreeg zowaar een vaag gevoel van mededogen met hem. Het werd met hem zo erg dat hij de winkels uitliep zonder te betalen met de politie op de stoep, schaamte, ultieme vernedering en een hoop gelazer. Eega had er op een gegeven ogenblik genoeg van en na de vette jaren heeft ze hem uiteindelijk het huis uitgezet na mij gevraagd te hebben of ik hem op wilde nemen in mijn huis in België. Je moet maar de moed hebben !

Hij kwam terecht in en opvang voor mensen met oorlogstrauma's in Amersfoort. Hij heeft ongetwijfeld veel meegemaakt maar oorlogstrauma's ? De man was op zijn zachts gezegd empathieloos en vermoedelijk een psychopaat zonder veel medelijden of gevoel voor wie dan ook. Vooral hij was het slachtoffer en voelde zich constant op alle fronten te kort gedaan. Hij heeft zich door de jaren ook groen en geel geërgerd aan het feit dat de juffrouw van de retirade en de volkszangers allemaal wel een lintje kregen en hij niet ondanks zijn heldendaden in de Koloniën. Ook daar zijn wij vandaag aan de dag erg trots op natuurlijk. Dat lintje heeft hij uiteindelijk wel gekregen.

Maar de Resident was nog niet helemaal klaar en wilde mij opdracht geven om te bemiddelen met Eega en hem helpen met het organiseren van een reis naar Australië. Hij wilde voor zijn dood zijn twee zoons opzoeken die kort na de oorlog zijn geëmigreerd naar dat vervloekte land van armoede, droogte en ellende. Ook die jongens hebben daar geen bal bereikt ! Hij was woest dat ik zijn Befehl niet opvolgde gezien zijn toestand. Maar ja ! Voor mijn zwager was Befehl... Befehl ! En heeft hem geholpen. Meer dood dan levend moet hij zijn aangekomen en een van mijn broers heeft na ca, 40 jaar gebeld om te vragen wat hij moest doen. Ik was hem nog niet vergeten en heb hem laten weten: Zoek

het maar uit !

Toen hij weer terugkwam heb ik hem nog een paar keer gesproken in Amersfoort. Hij was op en deed nog een vage poging om uit te leggen hoe het nu precies allemaal zat. Te laat ! Het maakte niet meer uit. En hoewel hij voor de buitenwereld en zijn eigen gemoedrust heeft gedaan of hij het allemaal wist, bleef hij de eenvoudige zwaar gefrustreerde Zeeuwse Knor die zich in de waan van zijn schijnwereld keer op keer voor het karretje van de macht heeft laten spannen. Niet wetende dat hij daarmee Satan zou dienen en daarmee zijn weg naar de hel had geplaveid. Een beetje qua strekking het verhaal van de Faust van Goethe ...

Alles bij elkaar nog één keer opgeteld en eindconclusie is dat deze man door karakter, gereformeerde opvoeding en een diep geworteld minderwaardigheidscomplex mede veroorzaakt door eenvoudige komaf het altijd moeilijk heeft gehad. Hij kon of wilde niet inzien dat een volwaardig leven niets met afkomst te maken zou moeten hebben. Hij kon of wilde niet inzien dat juist de zogenaamde elite minderwaardige parasiterende lieden zijn waarvan hij nota bene knecht was en het vuile werk mocht opknappen. Hij begreep niet dat een van zijn kleinzoons kapper was geworden. Kapper ! Een zoon van een officier. Dat de vader van die officier (mijn zwager) fanatiek NAZI was en oorlogsmisdadiger dat wist hij niet of wilde hij niet weten. Dat die kleinzoon die kapper werd een van de meest gerenommeerde kappers was van de internationale jetset ging zijn verstand te boven. Totdat ook deze arme jongen aan drank & drugs ten onder is gegaan.

En wat ik altijd al had vermoed is dat ook hij een enorm drankprobleem had. Als klein kind had ik al eens gezien hoe hij stiekem in de keuken bij een van de bezoeken aan Noordwijk een hele fles goedkope Vermouth achterover sloeg. Wéér een van die dingen die in mijn geheugen gegrift staat. Daarbij komt ook nog dat hij een groot deel van zijn leven na de oorlog stijf stond van de Valium en de Librium waarmee de artsen in die tijd strooiden alsof het Tic Tacs waren bij gebrek aan beter. Toen ik Hospik was heeft hij zelfs nog gevraagd of ik er aan kon komen ...

Zijn carrière in Suriname, zijn hoge functie bij het Cabinet van Suriname in Den Haag en zijn directeurschap bij Bruynzeel hebben hem na het verlies van Indië en Suriname niet geholpen om zijn fragile gevoel voor eigenwaarde terug te vinden. Zelfs het huwelijk met zijn ca. 20 jaar jongere en knappe vrouw heeft hem niet geholpen en hem uiteindelijk de das om gedaan. Ik heb die vrouw in mijn woede en ultieme frustratie dan ook onterecht verweten dat zij hem heeft vermoord.

De laatste keer dat ik hem sprak probeerde hij quasi opgewekt alle ellende nog eens te bagatelliseren en meende dat ik er niet zo zwaar aan moest tillen. Of ik nog maar eens wilde proberen om te regelen dat hij naar huis kon. Maar de deur bleef voor hem gesloten en een excuus of iets dat er maar een beetje op leek kwam er niet uit.

Het volgende bericht hield in dat hij dood was !

Voor de trein gesprongen ! Zelfmoord gepleegd...

De begrafenis was sober. Zijn kist was al dichtgespijkerd. Zo kan je geen afscheid nemen. Er was geen grafsteen gereserveerd en zijn as is over het terrein uitgestrooid. Al het andere zou te duur zijn volgens Eega en het onderhoud van een graf dat niemand zou bezoeken al helemaal. Ik heb de begrafenis in shock doorgebracht. Ik kon niet spreken en werd als laatste bij de kist weggehaald die langzaam achter het gordijn verdween. Ik hoor tot aan de dag van vandaag het ruisen van het aanspringend gas en voel de warmte van het vuur dat langzaam de restanten van Corstiaan zou opeisen.

Het voelde nu alsof definitief de stekker uit mijn leven was getrokken. Minstens tien jaar ben ik de weg kwijt geweest en heb alles door mijn vingers laten glippen. Mijn relaties, mijn rijkdom en mijn gezondheid. Nog veel langer heeft het leven voor mij stil gestaan zonder perspectief op overlevingsmodus en niets meer. Ook ik heb op de rails gestaan in de hoop dat ik verlost zou worden van de waanzin van dit leven waarmee ik niets meer kon beginnen...

Carel Anton Lion Cachet

Mijn biologische vader die mijn moeder dus genomen heeft met uiteindelijk mij als resultaat. Hij was dus die fijne collega van Corstiaan en de Resident van Makassar / Celebes. Hij was de man die na de oorlog gedurende de opkomst van de Indonesische Vrijheidsstrijd de Nederlandse Regering om hulp heeft gesmeekt met als resultaat de roemruchte Kapitein Raymond Westerling. Na mijn geboorte heeft hij mij aangegeven bij de burgerlijk Stand van Makassar als zoon van Corstiaan Cornelis en mijn moeder.

Mijn moeder had het later wel eens over Joden streken... Zou dit er een van geweest zijn ? Of was het gewoon een geile laffe hond die zijn lul niet in zijn broek kon houden en neukte wat er te neuken viel. Ik denk het laatste want ik kan toch moeilijk alle Joden de schuld geven.

Maar ook toen hij met Corstiaan bij het kantoor van " Andere Tijden" was heb ik hem gezien omdat ik Corstiaan had gebracht. De heren zouden toelichting geven over de gebeurtenissen op Celebes etc. Hij heeft mij ook gezien maar ging er wederom als een laffe hond vandoor. Zou ik het anders hebben gedaan ??? Die vraag houdt mij nog wel eens bezig naast de vele andere vragen die ik nog steeds heb.

Mijn biologische Grootvader Carel Adolph Lion Cachet heeft meer indruk op mij gemaakt. Wat meer zoals hij had ik wel willen zijn. Een briljant en veelzijdig ontwerper en grafisch kunstenaar. Ontwerper van Scheepsinterieurs van beroemde schepen en zelfs een kerk. Bekroond ontwerper van waardepapieren en bankbiljetten. De mooiste uit die tijd ! Een geraffineerde en slimme Jood die wist waar Abraham de mosterd haalde. Een rasopportunist die wist waar het grote geld zat. Schuurde aan bij de Oranjes waardoor hij goed betaald ook een hoop reclame rotzooi en Oranje prularia heeft gemaakt. Hij is als Jood en Protestant en Miljonair zonder kleerscheuren de oorlog doorgekomen.

In zijn nalatenschap komt ook een door hem ontworpen affiche voor van de Waffen SS. Maar die is in de loop van de tijd verdwenen. Ja ja het kan verkeren !

Had ik maar iets meer van zijn talenten geërfd. Het was zeker goed geweest voor mijn carrière in de reclame die toch de beste tijd van mijn leven is geweest !

EINDE VAN MIJN VERHALEN...

© maart 2020, Caesar Lion Cachet, BasicPublishing.nl